

Assemblea General de Foment del Treball

Barcelona, 13 de gener de 2020

Comencem l'any amb nou govern a Madrid.

Ahir es va fer pública la seva composició i, per tant, iniciem una nova legislatura que esperem que porti l'estabilitat política necessària, que fa ja massa anys que no tenim, per tal d'orientar la política econòmica i fiscal d'Espanya de manera que no perjudiqui la marxa de l'economia, en moments de desacceleració de l'activitat.

Des de Foment, continuarem contribuint al creixement econòmic perquè aquest sigui el més inclusiu possible per poder generar riquesa, per contribuir a la disminució de les desigualtats socials, a la creació de llocs de treball i a fomentar la cohesió social.

En el seu moment, ja ens vam posicionar, des del primer dia, en el sentit que creiem necessari que, immediatament després de les eleccions, es conformi un Govern estable, moderat i rigorós. I quan es va anunciar un govern de coalició entre el *PSOE i Unidas Podemos*, ja que això era una de les possibilitats que havien decidit els ciutadans a les últimes eleccions generals, des de Foment vam valorar-ho com un acte de responsabilitat en haver-ho fet amb tanta celeritat.

També vam reconèixer com a positiu que, de cara a la **investidura**, es conformi una taula de diàleg entre el Govern de l'Estat i el Govern de la Generalitat, per resoldre el conflicte entre Catalunya i la resta d'Espanya. En aquest aspecte reclamem el **màxim consens dels grups parlamentaris de Catalunya i del Congrés de Diputats per a la resolució d'aquesta problemàtica**.

De la mateixa manera, dèiem que, una vegada analitzats el programa de Govern d'aquesta coalició entre el *PSOE i Unidas Podemos*, ens preocupava moltíssim **l'increment de la pressió fiscal** per a les empreses i per a les persones, així com la modificació de la **Reforma Laboral**, que tants bons resultats havia donat per superar la recent crisi.

Aprovechamos este acto para felicitar y saludar al nuevo gobierno pero, al mismo tiempo y con el mismo convencimiento, para reclamar al nuevo ejecutivo que **esta legislatura debería ser, en las materias económicas, laborales y sociales, la legislatura del CONSENSO, DEL DIÁLOGO Y DE LA CONCERTACIÓN CON LOS AGENTES SOCIALES Y ECONÓMICOS**.

El presidente Sánchez dice que serán medidas de "calado". Pues, aún más, es necesario que estas medidas sean por **consenso**. En materia laboral, económica, fiscal, pensiones, son necesarias actuaciones para **adecuarnos a la realidad, pero con consenso, diálogo y concertación para encontrar el tono de los cambios. Hay que buscar puntos de encuentro y alejarnos de las posturas extremas.**

Tenemos Gobierno, pero queremos un gobierno que escuche, no que tome medidas que pongan en peligro el futuro. Hay que establecer mecanismos para mejorar los salarios, sin frenar el crecimiento de las empresas, y hay que fomentar las inversiones empresariales, porque es la única forma de poder redistribuir la renta en el seno de la sociedad.

Llevamos unos años de crecimiento bastante positivo, pero sin abordar las reformas estructurales que la economía productiva necesita. **La transición energética y la digitalización requieren mucha atención por parte del Gobierno y también por parte de las empresas, ya que el éxito de estos grandes retos depende en gran medida el futuro inmediato, no sólo en términos de crecimiento económico sino también pensando en la creación de empleo, que debe seguir siendo una prioridad en las políticas gubernamentales.**

Fiscalitat

Hi ha una qüestió, però, que sí que vull realçar de forma particular. Es tracta de la pujada d'impostos que plantegen els pressupostos de la Generalitat i també la que, en aquest sentit, preveuen els acords entre *PSOE i Unidas Podemos*.

Però anem per parts, respecte a l'avantprojecte de Llei d'Acompanyament als Pressupostos de la Generalitat, el Govern planteja un increment de pressió fiscal als ciutadans i empresaris. En aquest sentit, Foment entén que **els ciutadans de Catalunya no podem suportar més pressió fiscal; l'actual és ja excessiva, i el diferencial amb altres comunitats autònomes que significaria l'increment que preveu el Govern de la Generalitat posarà en risc la nostra competitivitat.**

En aquest context, crec que Foment **ens hem de posicionar radicalment en contra d'aquest increment d'impostos als empresaris i als ciutadans de Catalunya**, d'una manera molt contundent, molt forta, sense ambigüitats, però també dins del respecte i la cordialitat que en mereix el Vicepresident i Conseller d'Economia, i dir-li al Conseller Aragonés:

- PROU D'APUJAR IMPOSTOS ALS CIUTADANS DE CATALUNYA!!
- PROU D'APUJAR IMPOSTOS A LES EMPRESSES I ALS AUTÒNOMS DE CATALUNYA!!
- TOLERÀNCIA FISCAL "0", QUE TOTHOM PAGUI EL QUE LI TOCA

- Si la Generalitat necessita recursos, que els necessitarà, QUE EIXAMPLI LA BASE, AMB LA LLUITA CONTRA EL FRAU FISCAL (que, segons l'estudi de Foment, si es rebaixa del 25% PIB de l'economia submergida al 15%, l'Estat podria recaptar uns 40 mil milions € l'any), i que reclami a l'Estat més recursos. Un nou sistema de finançament, o altre tipus de PACTES..

- PER QUÈ HO DIEM AMB TANTA CONTUNDÈNCIA I VEHEMÈNCIA?

- Perquè si comparem, per exemple, el que paguem els CIUTADANS DE CATALUNYA el que paguen els madrilenys (dos comunitats autònomes molt semblants pel seu pes econòmic), **veurem que les diferències són cada vegada més IMPORTANTS I ABISMALS, i que poden comportar UNES CONSEQÜÈNCIES ECONÒMIQUES MOLT NEGATIVES PER ACATALUNYA. Des de Foment ho volem evitar.**

Per mostrar uns exemples:

- Els catalans paguem un **10,39% més de l'IRPF** que el ciutadà de Madrid.

- Els catalans paguem PATRIMONI, els madrilenys NO.

- El PATRIMONI és un **Impost confiscatori**. Des de Foment demanem la seva eliminació.

- Quan els catalans paguem **renda i patrimoni, paguem un 40% més** que els ciutadans de Madrid.

- Els catalans **paguem en transmissions patrimonials un 66%, més** que els ciutadans de Madrid.

- Els ciutadans de Catalunya **paguem successions i donacions;** els madrilenys NO.

- Els ciutadans de Catalunya **paguem en actes jurídics documentats, un 233% més que els madrilenys.**

Aquí estan comptats els increments d'impostos que figuraran en l'Avantprojecte de Llei de la Generalitat i no estan incorporats els que provenen dels acords del *PSOE i Unidas Podemos*.

****SI LI AFEGIM L'INCREMENT D'ALTRES IMPOSTOS QUE TAMBÉ CONTEMPLA L'AVANTPROJECTE COM:**

-IMPOST SOBRE LES ESTADES D'ESTABLIMENTS TURÍSTICS, que ens alguns casos puja fins a un 55%, a més de possibilitat un nou recàrrec per part de l'Ajuntament de Barcelona que pot ser de fins a 4€ per nit d'estada

-IMPOST SOBRE HABITATGES BUITS, que endureix les seves bonificacions amb major exigència percentuals d'habitatge assequible

-IMPOST SOBRE BEGUDES ENSUCRADES, impost nou de fa tres anys, i que ara puja un 25%,

- NOU IMPOST SOBRE INSTAL·LACIONS QUE INCIDEIXEN EN EL MEDI AMBIENT Y EMISSIONS DE CO₂, que suposa una recaptació de 145 milions d'euros anuals, essencialment del sector energètic i de telecomunicacions

VEHICLES DE TRACCIÓ MECÀNICA, aprovat a finals de desembre amb 155 milions d'euros que pagaran els tenidors de vehicles lleugers a Catalunya.

...Arribem a la conclusió que la **pressió fiscal que ens ve a sobre serà insuportable, que cada vegada més ofegarà els ciutadans, les empreses, els autònoms i l'economia productiva. Per aquest motiu, demanem al Govern al seu Conseller d'Economia i als Grups Parlamentaris del Parlament de Catalunya que corregeixin aquest plantejament tan CONFISCATORI.**

Un altre exemple que clarifica el que acabo d'explicar:

El cas seria el d'una persona que té ingressos bruts per 110.000 €; que disposa d'un patrimoni de 400.000 €, dels quals 300.000 € són el valor del seu habitatge habitual, i 100.000 € en comptes corrents o fons d'inversió; que percep una herència per l'òbit del seu pare de 800.000 € (dels quals 200.000 € corresponen a l'habitatge habitual del seu pare i 600.000 € a diners) i que amb el 600.000 € compra un habitatge usat. I que el seu patrimoni, per tant a final de l'any és d'1.200.000 €.

En aquest cas, si tingués la residència a Madrid pels impostos d'IRPF, Imp. Patrimoni, Imp. Successions i Donacions, Transmissions Patrimonials, a la C.A. de Madrid **pagaria 73.821,22 €, en canvi, a Catalunya hauria de pagar 143.060,75 €, és a dir un 93,79%, que és degut, en gran part, als impostos de successions i de transmissions patrimonials.**

La diferència és greu, un 93,79% més a CATALUNYA que a MADRID. Hi insisteixo, parlo de Madrid perquè és la comunitat autònoma amb un pes econòmic molt similar al de Catalunya

Despesa pública i reforma administració

A empresaris, autònoms i ciutadans, se'ls hi demana un esforç considerable mentre que **no es veu una contenció de la despesa pública.**

Potser haurem d'analitzar amb calma si la nostra administració compleix els requisits d'eficiència en una societat moderna, i si caldrà fer ajustos per tal de reduir despeses i guanyar en eficiència.

Aquest no és ara un debat prioritari, i haurem d'empènyer a què s'entengui que **les administracions públiques i el seu funcionament són també protagonistes en afavorir que la nostra economia sigui més o menys competitiva.**

Fa temps en què els esforços sempre cauen al cantó d'autònoms, empreses i ciutadans.

Foment, en el seu estudi de fiscalitat competitiva, ja va justificar que cal reduir l'economia submergida, el que significaria un ingrés fiscal molt important. A aquesta obligació que tenen els governs, ara afegeixo la necessitat d'analitzar **si cal reestructurar seriosament les nostres administracions públiques, totes, i analitzar si estan o no sobredimensionades, i actuar en conseqüència. És la gran assignatura pendent.**

En alguna altra ocasió he manifestat que la fiscalitat ha d'estar al servei no només de la redistribució socialment equitativa de la riquesa, sinó també al servei d'incentivar l'activitat econòmica i la creació d'ocupació, que és la millor i més eficaç manera de garantir la societat del benestar.

Darrerament, tenim la impressió que les pujades impositives només es justifiquen per quadrar els comptes públics.

Si cal demanar més esforç fiscal, ha d'anar acompanyat d'un esforç d'eficiència a les administracions públiques.

Estat i Generalitat

El nou govern té molts reptes al davant, però especialment tot el que afecta la situació entre el govern de l'estat i el govern de la Generalitat. Durant el debat d'investidura, i a través de la conversa del passat dijous dia 9, entre els dos presidents, **s'inicia una etapa amb diàleg institucional, que al nostre entendre és la manera d'identificar, orientar i resoldre els problemes polítics.**

Esperem que aquest diàleg rebaixi la tensió existent i vagi introduint elements que ens retorni a la normalitat. Voldria, de tota manera introduir una reflexió a aquesta nova etapa de diàleg que ara comença: **caldrà també establir el màxim de consens en el Parlament de Catalunya i al Congrés dels Diputats perquè els fruits d'aquest diàleg siguin compartits per la societat amb la màxima amplitud política que sigui possible.**

El consens de la societat, que es vehicula a través dels parlaments, és també necessari. Caldrà que totes les parts actuïn amb responsabilitat i amb el màxim respecte possible.

No és moment de desqualificacions, ni de tweets, ni de declaracions del vol ras. És moment de política de veritat, amb majúscules.

Per part de Foment, seguirem el tema amb la màxima atenció, i per descomptat, disposats a col·laborar si en algun moment se'ns requereix.

M'agradaria acabar amb una cita que s'atribueix a Winston Churchill: "Molts miren l'empresari com el llop que cal abatre; altres el miren com la vaca que cal munyir, però molt pocs el miren com el cavall que tira del carro".

Moltes gràcies